

Hey Zaman

2014-11-23 03:41:51 +0200

Aklım yitti, sertabibe emanet.

Yazık ben, yazık *eğşi'de*, yazık Elif Şafak yorumları okuyordum, aklım bir yandan bir önceki yazıda eksik bıraktığım yerleri hatırlatır, ki Şafak da telif haklarına kurban verdiğimiz bir yazar olarak bu eksiklerin arasındaydı, bir yandan *uyu uyu uyu* diyordu ve bir yandan da uyurken tuhaf ışıklar çalan tosuncuğun uyanmasından endişe ediyordum.

Elif Şafak meselesine gelmeyeceğim, milletin *sevdik* dediği ilk kitaplarımı bile pek hazzederek okumamıştım, benim gibi çirkin ve göbekli bir adamın onun gibi bir yazar olması zaten namümkün...

Geleceğim nokta, ki kendisi yazının bütününden bihaber bir şekilde aklımda mevcuttu ve ben bu noktayı cehaletimle büyütüp yazı haline gelmezden evvel sevmiştim, şudur: Edebiyatın günümüze yakın olanı, naçiz zannımca, uzak olanından kıymetlidir ve o sebeple elbette aynı kalibrede olmadıkları halde eski yazarlarla yeni yazarları mukayese edersek, günümüzün meselesine yenilerin daha çok yaklaştığını teslim ederiz.

O sebeple, derse ki, yani Dostoyevski mi büyük yazardır, Stanislaw Lem mi, eh tabii Dostoyevski büyük yazardır velakin Lem daha önemli bir yazardır benim için. Çünkü Dostoyevski, televizyonun dahi olmadığı bir devrin insanıyken, Lem günümüzün derdi teknolojiyi yazmıştır. Bugün edebiyatın eski temalarının tamamında laf öğütmeyi bırakıp *tek-no-lo-ci* hakkında bir şeyler söylemeye ve bunu da bildiğim iki büyük, Lem ve Dick üstadlardan daha ilerde söylemeye ihtiyaç var. Turgenev'in *Babalar ve Oğullar* gerilimini aktarması zamanı için ileri bir mesele olabilir ancak zamanımızın edebiyatı giderek aynı lafları benzer temalarda öğürten, sonra da *tüh, neden bu kadar sıkıcı* diye alık alık konuşanlarla dolu.

Biri bana geçenlerde Twitter'da *Balzac zamanında söylenmemiş daha çok şey vardı, roman yazmak daha kolaydı* gibi bir şey söyledi, abuk subuk bir laf; hayır, şimdi söylenecek daha çok şey var, ancak söyleyecek adamlar korktuğu veya sesini duyuramadığı için söyleyemiyor, veyahut roman yazma sabrına ve yeteneğine sahip insanlar, gerçekte bu teknoloji denen şeyin insanda yarattığı travmayı göreceк göze henüz sahip olamadılar, hepsi malını satma derdinde

olduğu için ve *kitle* henüz bu travmayı farketmediği için üzerlerine alınmıyorlar...Heh, zaten okuyan da yok ya, kitabın kapağındaki resim daha önemli, şimdi...

Bir de şişinir, heyt, evet, *edebiyatın hayatın aynasıdır*, heyt, vay vay vay, aynada sır kalmamış, bize kadim paslı desenden başkasını sunmuyor.

Ah, Elif Şafak'mış, bir zavallı, kendini anadilinin dışına ittiyse ve hayal kurduğu dilde yazmıyorsa ve kendisine *üflenmiyorsa*, tüm dünyanın tüm edebiyat ödülleri almış ve herkesçe bilinmiş, neye yarar? Kumaşından diktiğin elbise yampiri ve sen o elbiseyi ters giymişin, ha eskisi gibi yazsan da okuyacak değildim ama bu kadarı, kendine yazık ablacığım, değmez.

Bu kadıncağız gibi *menşur* yazar olacağıma, oğlanın bezlerini değıştirmeyi tercih ederim, altını açınca bi mutlu oluyor, nobel ödülü almışız gibi...